

Algorytmy Równoległe i Rozproszone

Część X - Algorytmy samostabilizujące.

Łukasz Kuszner
pokój 209, WETI
<http://www.sphere.pl/~kuszner/>
kuszner@sphere.pl

Oficjalna strona wykładu
<http://www.sphere.pl/~kuszner/ARiR/>
Wykład 15 godzin, Projekt 15 godzin

2007/08

Spis treści

1 Samostabilizacja

1

1 Algorytmy samostabilizujące

Algorytmy samostabilizujące rozważamy w systemach rozproszonych. Różnią się one od innych algorytmów rozproszonych w swej filozofii zapewniania poprawności obliczeń. Podczas gdy tradycyjnie stosujemy sumy kontrolne, czasem skomplikowane schematy potwierdzania i retransmisji, to tutaj konstruujemy algorytm tak, by z jakiegokolwiek nieprawidłowego stanu po awarii system powrócił w skończonym czasie do stanu poprawnego. Nie zakładamy więc nic o stanach początkowych, czy inicjalnych wartościach zmiennych.

Notatki

Model systemu rozproszonego

System rozproszony modelujemy grafem $G = (V, E)$, gdzie wierzchołki ze zbioru V identyfikujemy z jednostkami obliczeniowymi, a krawędzie ze zbioru E odpowiadają połączeniom komunikacyjnym pomiędzy nimi. Zmienne lokalne każdej jednostki determinują jej *stan*. Sumę mnogościową stanów lokalnych poszczególnych jednostek nazywamy *stanem globalnym* systemu. Spośród wszystkich możliwych stanów globalnych wyróżniamy podzbiór *stanów legalnych*.

Notatki

Model ... (2)

Wykonanie algorytmu polega na krokowych zmianach stanów poszczególnych wierzchołków. Zmianę stanu jednego wierzchołka, czyli inaczej mówiąc zmianę wartości jego zmiennych lokalnych, będziemy nazywać *ruchem*. Pożądaną cechą algorytmów samostabilizujących się jest doprowadzenie systemu do stanu legalnego przy jak najmniejszej liczbie ruchów.

Notatki

Sterowanie systemem:

- Sterowanie zewnętrzne (demon centralny lub lokalny).
- Brak zewnętrznego sterowania (synchronicznie, asynchronicznie)

Notatki

Rozróżnianie procesorów.

- Każdy z procesorów posiada unikalny identyfikator.
- Procesory są nie rozróżnialne.

Notatki

Miara wydajności algorytmów:

- Zliczanie ruchów.
- Zliczanie rund.

Notatki

Formułowanie algorytmów

Niech p będzie warunkiem, a M akcją. Algorytm dla każdego wierzchołka u jest dany za pomocą reguł postaci:

R: if $p(u)$ then M .

Warunek p może dotyczyć stanu wierzchołka u oraz stanów wierzchołków z sąsiedztwa wierzchołka u . Jeśli warunek p dla wierzchołka u jest spełniony, to mówimy, że wierzchołek jest *aktywny*. Przyjmujemy, że żadne dwa ruchy nie są wykonywane w tym samym czasie

Notatki

Wierzchołkowe kolorowanie grafów

Dany jest graf nieskierowany bez pętli (prosty) $G = (V, E)$. Szukamy funkcji $c : V \rightarrow N$ (pokolorowania) takiej, że dla każdego $u, v \in V$, jeśli $\{u, v\} \in E$, to $c(v) \neq c(u)$. Funkcję c spełniającą taki warunek nazywamy *pokolorowaniem legalnym*. Żądamy, by liczność zbioru przydzielonych kolorów $c(V)$ była najmniejsza z możliwych, taką liczbę oznaczamy $\chi(G)$ i nazywamy *liczbą chromatyczną G* .

Notatki

Algorytm 1: Fast coloring

R: if $c(u) \geq \deg(u) + 1 \vee c(u) \in \{c(v) \mid v \in N(u)\}$
then $c(u) = \min \{d \geq 1 \mid (\forall v \in N(u))(c(v) \neq d)\}$

Notatki

Algorytm 2: Grundy coloring

R: if $c(u) \neq \min \{d \geq 1 \mid (\forall v \in N(u))(c(v) \neq d)\}$
then $c(u) = \min \{d \geq 1 \mid (\forall v \in N(u))(c(v) \neq d)\}$

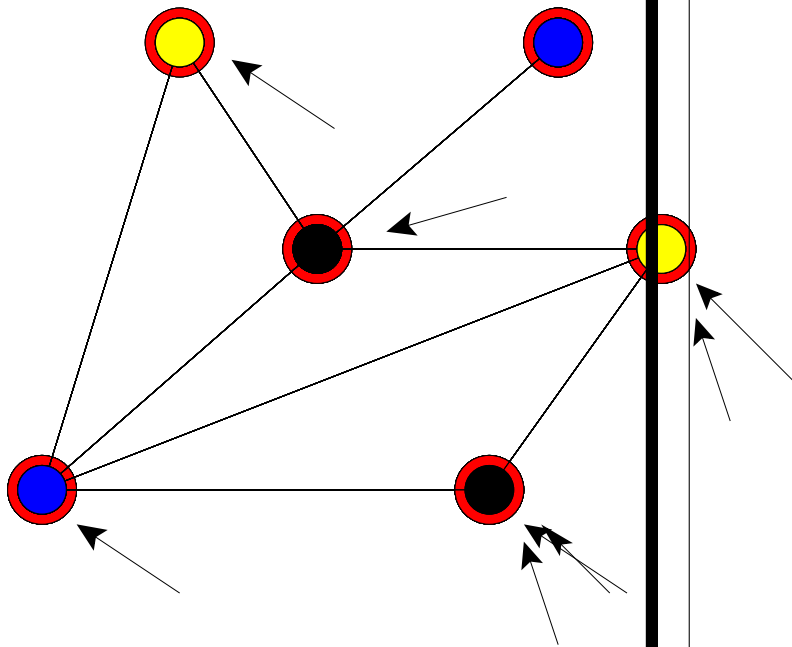
Notatki

Algorytm 3: Kolorowanie według reguły silniejszy najpierw.

R: if $c(u) \neq \min \{d \geq 1 \mid (\forall v \in N_{\geq}(u))(c(v) \neq d)\}$
then $c(u) = \min \{d \geq 1 \mid (\forall v \in N_{\geq}(u))(c(v) \neq d)\}$

Notatki

Notatki

Sekwencja kolorów: czarny, niebieski, zielony, żółty,...

stan: 0

Maksymalne skojarzenie

Algorytm 4: Hsu-Huang

R1 : if $(i \rightarrow null) \wedge (\exists j \in N(i))(j \rightarrow i)$
then set($i \rightarrow j$)

R2: if $(i \rightarrow null) \wedge$
 $(\forall k \in N(i))(\neg(k \rightarrow i) \wedge (\exists j \in$
 $N(i))(j \rightarrow null))$
then set($i \rightarrow j$)

R3: if $(i \rightarrow j) \wedge (j \rightarrow k) \wedge (k \neq i)$
then set($i \rightarrow null$)

Notatki

Wierzchołki i, j są skojarzone jeśli $(j \rightarrow i) \wedge (i \rightarrow j)$

Fakt 1 Jeśli i jest skojarzony z j , to żaden z nich nie zmieni stanu.

Fakt 2 Po zmianie stanu (i, j, R_2) na parze i, j może zajść tylko zmiana stanu (i, j, R_3)

Fakt 3 Po zmianie stanu (i, j, R_2) musi zajść dokładnie jedna zmiana na i, j a mianowicie (i, j, R_1) lub (i, j, R_3) .

Fakt 4 Po zmianie stanu (i, j, R_3) mogą być co najwyżej dwie zmiany stanu na i, j .

Fakt 5 Liczba zmian stanu na każdej krawędzi może być co najwyżej 3. I jest równa 3 na co najwyżej n krawędziach.

Fakt 6 Dla dowolnego grafu algorytm Hsu i Huanga ustabilizuje się po co najwyżej $2m + n$ zmianach stanu.

Notatki